

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: L. C.
bytem x

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 5. 2020 č.j. X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 14. 5. 2020 č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 24. 3. 2020.
2. Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím č. j. X ze dne 24. 3. 2020 odňala žalobci od 16. 4. 2020 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 3. 2020 již žalobce není invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Dle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.
3. V žalobě žalobce namítal, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, bez přihlédnutí k ust. § 3 odst. 1 vyhl. č. 359/2009 Sb. Tím byla podle žalobce porušena ust. § 39 zákona č. 155/1995 Sb., i zákona č. 500/2004 Sb. i odpovídající ustanovení prováděcí vyhlášky.
4. Ve vyjádření k žalobě žalovaná mimo jiné uvedla, že lékař žalované po podrobném přezkumu konstatoval, že posudkový závěr lékaře Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 3. 2020 lze plně potvrdit, neboť byla stanovena správná kritéria v souladu s platnými právními předpisy. Žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Praze.
5. Pokud jde o věc samotnou, pro danou věc jsou podstatné tyto dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 24. 3. 2020, námitky žalobce ze dne 17. 4. 2020, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 14. 5. 2020 č. j. X. V soudním spise se pak nachází posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 16. 12. 2020 e. č. : SZ/2020/2408-PH-5.
6. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 16. 12. 2020 bylo zjištěno, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%.
7. Při jednání konaném dne 23. 2. 2021 žalobce setrval na svých právních názorech a procesních stanoviscích, žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
8. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba je důvodná.
9. Soud posoudil předmětnou věc takto:
10. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.

11. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
12. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobce nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborného lékaře psychiatra mimo jiné uvedla, že: „Posuzovaný je 45 letý muž se středoškolským vzděláním, v minulosti pracoval v profesích, které jeho vzdělání neodpovídaly – dělnické profese, prodavač, masér do roku, delší dobu nezaměstnaný. Od 29. 4. 2015 přiznána invalidita I. stupně, která potvrzena v roce 2016, při KLP 6. 3. 2020 invalidita odůznána. V současné době nepracuje. Posuzovaný je od roku 2012 v péči psychiatrie pro periodickou depresivní poruchu středně těžkou a syndrom vyhoření v minulosti. Opakované psychiatrické hospitalizace (7-8/2020, 11-12/2010, 1/2011, 3/2015, 3-4/2015, naposledy od 18. 5. do 22. 5. 2020) ke kompenzaci stavu. Hospitalizace v roce 2015 trvala 18 dní, šlo o těžkou depresivní fázi, léčba s pozitivním efektem. V uplynulých 3 letech od 2016 do 2019 se střídaly depresivní fáze s obdobím nekvalitní remise, na psychiatrii docházel nepravidelně (psych. ambul. nález 28. 11. 2019). V březnu 2020 při KLP invalidita odůznána, od poloviny března dle psychiatrických nálezů referoval zhoršení stavu, psychiatr stav ohodnotil jako středně těžkou fázi. V květnu 2020 absolvoval posuzovaný krátkodobou akutní hospitalizaci (4 dny) se zlepšením, doporučeno opakování pobytu s odstupem k upevnění a prohloubení efektu. Kromě psychiatrického onemocnění je sledován pro celou řadu onemocnění uvedených výše v diagnostickém přehledu, celiakie je dobře komp. na bezlepkové dietě, hypertenze komp. na medikaci, obezita dle dokumentace léčena na obezitologickém pracovišti (poslední kontrola v létě 2020, další kontroly neabsolvovány pro epidemiol. situaci i současné zdravotní rozpoložení). Zvažována bariatrická operace (nedoloženo odborným nálezem). Syndrom spánkové apnoe (nález nedoložen), asthma bronchiale komp., polyvalentní alergie – dříve byl v péči alergologa, nyní na plicním. V roce 2017 vyšetřen pro paroxysmální vertigo, neurol. nález přim. včetně CT mozku. Obj. psychiatrický nález při jednání popsán výše, dle hodnocení psychiatryně se jedná nikoli o lehkou, ale o středně těžkou depresi – vyplynulo jednak z osobního kontaktu, jednak z přehledu medikace.

Hodnotíme dle kapitoly V, položky 4c, kde definováno středně těžké funkční postižení, depresivní epizody středně těžké, dostatečně dlouhé remise, značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých aktivit omezen. Z rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti 30-45% zvolena vzhledem k dalším přítomným zdravotním omezením hodnota 40%.

Stav odpovídá invaliditě I. stupně.

Platnost posouzení je omezena vzhledem k mladšímu věku a možným budoucím změnám zdravotního stavu, které teď nelze predikovat.

Prvoinstanční i námitkové posouzení proběhlo bez přítomnosti klienta a tedy bez kontaktů s reálným obrazem postižení. Celkově bylo podhodnocené, zřejmě se opíralo o psychiatrickou zprávu z 28. 11. 2019, kde uveden údaj o nepravidelném docházení do ambulance. Nicméně z údaje o nepravidelném docházení je možné usoudit i na opačnou skutečnost, kdy se deprese prohloubila, posuzovaný nevycházel ven, nespolupracoval při terapii. Přisedící odbornice z oboru psychiatrie soudí, že rozpis medikace svou razancí neodpovídá lehkému, ale zcela jistě vyššímu stupni depresivní periodické poruchy.

Ze zdravotního hlediska není pro posuzovaného vhodná práce v nočních směnách, extrémně fyzicky namáhavá, práce zatěžující bederní páteř, nošení těžkých břemen, práce, u které je nutná vynucená dlouhodobá poloha trupu v nepředsunutém držení a práce psychicky náročná.“

13. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 16. 12. 2020 e. č. : SZ/2020/2408-PH-5 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%.
14. Posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 16. 12. 2020 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobce, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce proto není žádných pochyb.
15. Soud s ohledem na uvedené skutečnosti shledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a rozhodnutí žalované pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
16. 16. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu náleží náhrada nákladů řízení, nicméně žádnou náhradu nákladů neúčtoval, konkrétně neuvedl a nedoložil, žalovaná ve věci úspěšná nebyla.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. února 2021

JUDr. Marcela Rousková, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.